

но добродушни очи, които се примръжватъ често
отъ подпухналитѣ му клепачи.

Динко.

Добъръ день! (Къмъ Тодора). Къдѣ не те дирихъ!

Тодоръ.

Че на ли знаешъ: днесъ съмъ на изповѣдь.

Динко.

Както и да е, но да вървимъ, че ноцесния
гръмъ ударигъ маяка.

Трѣбва да се поправи надвѣ - натри.

Еремия.

По-добрѣ почакайте още нѣкой мѣсець — но-
виятъ маякъ ще бжде готовъ.

Тодоръ.

(Съ насмѣшка). Ще бжде той, ще бжде! (Къмъ
Динка). Ами работници?

Динко.

Ще повикаме отъ Билото.

Еремия.

Ония работници на старъ маякъ не работятъ.

Тодоръ.

Ще видимъ: на ли е съ пари.

Инокентий.

(Къмъ двамата). Оставете прикаскитѣ, ами да пи-
емъ. (Чериятъ се и веднага Тодоръ и Динко излизатъ).

Инокентий.

(Постоява малко седналь и се обръща къмъ Бистра
и Еремия). Хубаво врѣме. Я се поразходете, идете